15/01/2019

Η Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας και ο Μακαριστός Μητρ. Σιατίστης

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Του Επισκόπου Δορυλαίου Νικάνδρου,

Ἄφωνοι ἀπό τήν ὀδύνη τῆς ἀπροσδοκήτου στερήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σισανίου καί Σιατίστης κυροῦ Παύλου, καί εἰς μνημόσυνον αἰώνιον αὐτοῦ, θά ἤθελα δι’ ὀλίγων νά ἀναφερθῶ στήν ἱεραποστολική του πορεία δυό φορές στήν μακρυνή Αὐστραλία.

Ὡς ἐλάχιστος Ἐπίσκοπος, καταγόμενος κι ἐγώ ἐκ τῆς ἁγιοτόκου νήσου Εὐβοίας – ὁ ἀείμνηστος ἀπό τήν Βόρειον κι ἐγώ ἀπό τήν Νότιον Εὔβοιαν – ἐπιθυμῶ νά ἐπιμαρτυρήσω τήν πολυδιάστατη προσωπικότητα τοῦ ὄντως ἐπισκόπου ἀειμνήστου κυροῦ Παύλου, ὁ ὁποῖος ἐγένετο μιμητής τοῦ ὁμωνύμου του ἀποστόλου Παύλου.

Ὁ ἀείμνηστος διεκρίνετο διά τό ὀρθόδοξον ἦθος του καί τήν πολύπλευρη διακονία του. Ἦταν γνωστός τοῖς πᾶσι, διότι ἐφήρμοζε τό τοῦ ἀποστόλου Παύλου «τοῖς πᾶσι γέγονα τά πάντα ἵνα τινας σώσω». Προέβαλε ὄχι τόν ἑαυτόν του ἀλλά τόν ἅγιον Τριαδικόν Θεόν καί τούς ἁγίους Του, γι’ αὐτό κι ὁ εὐσεβής λαός, πού ἔχει

αἰσθητήρια, διέκρινε ὅτι αὐτά, τά ὁποῖα ἐκήρυττε, τά ἐφήρμοζε. Τό «διαβάς βοήθησον ἡμῖν», πού εἶπαν οἱ Μακεδόνες στόν ἀπόστολο Παῦλο, τό πραγματοποιοῦσε, γι’ αὐτό τόν βλέπουμε νά εἶναι ὁμιλητής σέ πολλές μητροπόλεις τῆς Ἑλλάδος καί τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Θά ἤθελα, ὅμως, νά περιγράψω τίς δυό ἱεραποστολικές του ἐξορμήσεις στήν μακρυνή Αὐστραλία. Ἡ πρώτη ἦταν τόν Μάιο τοῦ ἔτους 1996 καί ἡ δεύτερη καί τελευταία τόν Σεπτέμβριο τοῦ 2017.

Ὁ ἀείμνηστος ἐσέβετο τόν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπόν μας κ. Στυλιανό, ὁ ὁποῖος ἐκτιμοῦσε τά χαρίσματα, πού τοῦ ἔδωσε ὁ Θεός, καί τοῦ εἶχε προτείνει νά τόν καταστήσῃ βοηθόν Ἐπίσκοπόν του. Ἔγινεν ἀγαπητός ὄχι μόνον ἀπό τούς ἐν Αὐστραλίᾳ διαβιοῦντας Εὐβοεῖς, ἀλλά κι ἀπό τούς ἄλλους ὁμογενεῖς.

Καί στίς δυό ἐπισκέψεις του ἡ διακονία του ἦταν στή Μελβούρνη, διότι συνεδέετο μετ’ ἀδελφικῆς ἀγάπης μέ τόν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Δέρβης κ. Ἰεζεκιήλ. Ἀξίζει νά σημειωθεῖ ὅτι, ὁσάκις ὁ ἅγιος Δέρβης ἐπεσκέπτετο τή Γενέτειρα, πάντοτε ὁ ἀείμνηστος κυρός Παῦλος, ὡς νεώτερος ἐν Χριστῷ ἀδελφός, ἦτο μαζί του καί τόν συνόδευε στά ἱερά προσκυνήματα τῆς Εὐβοίας.

Στήν πρώτη ἱεραποστολική του διακονίαν ἐν Αὐστραλίᾳ προέβαλε τόν ὅσιο Δαβίδ τῆς φερωνύμου Ἱερᾶς Μονῆς ὁσίου Δαβίδ τοῦ Γέροντος καί τόν ὅσιο Ἰωάννη τόν Ρῶσο, γι’ αὐτό ἔχουμε στήν Αὐστραλία παρεκκλήσια καί προσκυνητάρια τῶν δυό αὐτῶν ἁγίων.

Κατά τήν τελευταία ἐπίσκεψή του τόν Σεπτέμβριο τοῦ 2017 ὡμίλησε γιά τίς προσωπικές ἐμπειρίες, τίς ὁποῖες εἶχε μέ τόν ὅσιο Ἰάκωβο Τσαλίκη καί τόν ὅσιο Παρφύριο Καυσοκαλυβίτη. Ὡμίλησε σέ ἱερατική σύναξη, ἐλειτούργησε καί ἄφησε τήν μαρτυρίαν τοῦ μιμητοῦ τοῦ ἀποστόλου Παύλου.

Ὅλοι τόν ἐγνώριζαν καί ἀνεφέροντο δι’ αὐτόν ὡς «ὁ πατήρ Παῦλος». Ὅλοι παρακολουθοῦσαν ἀπό τά μέσα κοινωνικῆς δικτύωσης τούς ἀγῶνας του διά τά κρίσιμα ἐθνικά θέματα τῆς Ἑλλάδος καί ἡ ζωή του καί ἡ πνοή του ἦταν ἡ Μακεδονία.

Δέν ἐφοβήθηκε τούς ἰσχυρούς τῆς γῆς. Γι’ αὐτό καί οἱ παρεμβάσεις του εἰς τά ἐν Ἑλλάδι δρώμενα ἔδειχναν ἕναν ἀσυμβίβαστο ἱεράρχη, διάδοχον τῶν μεγάλων ἁγίων ἱεραρχῶν.

Λυπούμεθα κατ’ ἄνθρωπον διά τήν στέρησιν ἑνός ἱκανοῦ Ἐπισκόπου, ὅμως, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἀναπαύεται σύν πᾶσι τοῖς ἁγίοις καί ἰδαιτέρως μέ τούς ἐν Εὐβοίᾳ διαλάμψαντας ἁγίους, οἱ ὁποῖοι θά εἶναι καί πρεσβευταί πρός τόν Θεόν διά τήν αἰωνίαν του ἀνάπαυσιν.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη, πεφιλημένε συνεπίσκοπε καί συμπατριώτη!